

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8239/2551

นางนุสรา ปัญญาศักดิ์สิทธิ์ โจทก์ นางจินตนา วงศ์วิวัฒน์กิจ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1330, ป.วิ.พ. มาตรา 55, ป.วิ.พ. มาตรา 287

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ซื้อที่ดินพร้อมบ้านพิพาทจากการขายทอดตลาดตามคำสั่งศาลโดยสุจริตย่อมได้รับความคุ้มครองตาม ป.พ.พ. มาตรา 1330 โจทก์จึงได้กรรมสิทธิ์ในที่ดินและบ้านพิพาท จำเลยจะยกเหตุว่าที่ดินและบ้านพิพาทเป็นสินสมรสระหว่างจำเลยกับ ส. สามีจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีที่ถูกยึดที่ดินและบ้านพิพาทขายทอดตลาดตามคำสั่งศาลเพื่อร้องขอคืนส่วนเงินจากการขายทอดตลาดมาเป็นข้อต่อสู้เพื่ออยู่ในที่ดินและบ้านพิพาทดังกล่าวหาได้ไม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลย โจทก์ฟ้องว่าโจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมบ้านพิพาท โดยซื้อมาจากการขายทอดตลาดตามคำสั่งศาล ขอให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากที่ดินและบ้านพิพาท โดยเรียกค่าเสียหายเดือนละ 5,000 บาท ส่วนจำเลยให้การต่อสู้เพียงว่าที่ดินพร้อมบ้านพิพาทเป็นสินสมรสที่จำเลยมีส่วนกึ่งหนึ่ง ซึ่งจำเลยได้ร้องขอคืนส่วนเงินจากการขายทอดตลาดที่ดินและบ้านพิพาทไว้ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องขับไล่ เช่นนี้เท่ากับจำเลยมิได้โต้เถียงกรรมสิทธิ์ จึงเป็นคดีไม่มีทุนทรัพย์ การที่ศาลชั้นต้นเรียกเก็บค่าขึ้นศาลจากโจทก์อย่างคดีมีทุนทรัพย์ จึงไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควรคืนค่าขึ้นศาลในศาลชั้นต้นส่วนที่เกินมาให้แก่โจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยและบริวารขนย้ายทรัพย์สินออกไปจากที่ดินโฉนดเลขที่ 64449 ตำบลคลองกุ่ม อำเภอบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และบ้านเลขที่ 24/32 ถนนนวมินทร์ (สุขาภิบาล 3) หมู่ที่ 10 ซอยคลองจั่นนิเวศน์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร และให้จำเลยชำระเงินค่าเสียหายขาดประโยชน์ให้แก่โจทก์เดือนละ 5,000 บาท นับจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยและบริวารจะออกไปจากที่ดินพร้อมบ้านดังกล่าว จำเลยให้การว่า จำเลยมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและบ้านพิพาทโดยชอบด้วยกฎหมายและอาศัยอยู่ในที่ดินและบ้านพิพาทในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์มิได้ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง จำเลยไม่ต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายตามฟ้องโจทก์ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยและบริวารขนย้ายทรัพย์สินออกจากที่ดินและบ้านพิพาทและให้ชำระค่าเสียหายให้แก่โจทก์เดือนละ 5,000 บาท นับถัดจากวันพิพากษาเป็นต้นไปจนกว่าจำเลยจะขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินและบ้านดังกล่าวจนเสร็จสิ้น กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 2,000 บาท จำเลยอุทธรณ์โดยได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยฎีกาโดยได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้เป็นยุติว่า จำเลยเป็นภริยาชอบด้วยกฎหมายของนายจตุรงค์ โดยจดทะเบียนสมรสกันเมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2515 ที่ดินและบ้านพิพาทมีชื่อนายจตุรงค์เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โดยจดทะเบียนซื้อขายมาเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2532 โจทก์ซื้อที่ดินพร้อมบ้านพิพาทโดยสุจริตจากการขายทอดตลาดตามคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีหมายเลขแดงที่ 24049/2541 ระหว่างโจทก์คดีนี้กับนายจตุรงค์จำเลยในราคา 1,800,000 บาท เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2543 และได้ดำเนินการ

จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์เป็นของโจทก์เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2543 ระหว่างการยึดที่ดินพร้อมบ้านพิพาทจำเลยได้ยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 ขอคืนส่วนเงินจากการขายทอดตลาดที่ดิน โดยกล่าวอ้างว่าที่ดินและบ้านพิพาทเป็นสินสมรส โจทก์บอกกล่าวจำเลยและบริวารให้ออกจากที่ดินและบ้านพิพาทตามหนังสือบอกกล่าวลงวันที่ 10 สิงหาคม 2543 โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ แต่บุคคลที่อยู่ในบ้านพิพาทไม่ยอมรับ คดีที่จำเลยร้องขอคืนส่วนเงินนั้นคดีถึงที่สุดโดยศาลฎีกาพิพากษาให้จำเลยได้รับเงินซึ่งขอคืนส่วนจำนวน 900,000 บาท มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องเพราะจำเลยและบริวารมีสิทธิอยู่ในที่ดินและบ้านพิพาทหรือไม่ เห็นว่า โจทก์ซื้อที่ดินพร้อมบ้านพิพาทจากการขายทอดตลาดตามคำสั่งศาลโดยสุจริต แม้ว่าจำเลยจะกล่าวอ้างว่าที่ดินและบ้านพิพาทเป็นสินสมรสของจำเลยก็หนึ่ง คดีอยู่ระหว่างจำเลยร้องขอคืนส่วนเงินก็หนึ่งจากการขายทอดตลาด กรณีต้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1330 โจทก์จึงได้กรรมสิทธิ์ที่ดินและบ้านพิพาทย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย จำเลยจะยกเหตุที่ว่าที่ดินและบ้านพิพาทเป็นสินสมรสระหว่างจำเลยและนายจตุรงค์สามีของจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ 24049/2541 และถูกยึดขายทอดตลาดตามคำสั่งศาลโดยจำเลยได้ร้องขอคืนส่วนเงินจากการขายทอดตลาดที่ดินและบ้านพิพาทเป็นข้อต่อสู้โจทก์เพื่อยุติในที่ดินและบ้านพิพาทหาได้ไม่ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องขับไล่จำเลยและบริวารออกจากที่ดินและบ้านพิพาท ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง คดีนี้โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพร้อมบ้านพิพาทโดยซื้อมาจากการขายทอดตลาดตามคำสั่งศาล ขอให้ขับไล่จำเลยและบริวารออกจากที่ดินและบ้านพิพาท และเรียกค่าเสียหายเดือนละ 5,000 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะออกจากที่ดินและบ้านพิพาท จำเลยให้การต่อสู้คดีแต่เพียงว่า ที่ดินพร้อมบ้านพิพาทเป็นสินสมรสที่จำเลยมีส่วนก็หนึ่ง จำเลยได้ร้องขอคืนส่วนเงินจากการขายทอดตลาดที่ดินและบ้านพิพาทไว้ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องขับไล่เช่นนี้ เท่ากับจำเลยไม่ได้โต้เถียงกรรมสิทธิ์ คดีนี้จึงมิใช่คดีมีทุนทรัพย์ โจทก์ต้องชำระค่าขึ้นศาลเพียง 200 บาท การที่ศาลชั้นต้นเรียกเก็บค่าขึ้นศาลจากโจทก์อย่างคดีมีทุนทรัพย์เป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาเห็นสมควรคืนค่าขึ้นศาลในศาลชั้นต้นแก่โจทก์ส่วนที่เกิน พิพากษายืน แต่ให้คืนค่าขึ้นศาลในศาลชั้นต้นให้แก่โจทก์ คงเหลือไว้เพียง 300 บาท (ค่าขึ้นศาลอย่างคดีไม่มีทุนทรัพย์ 200 บาท และค่าขึ้นศาลในอนาคตก 100 บาท) ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

กิริติ กาญจนรินทร์ · ม.ล.ฤทธิเทพ เทวกุล · ศิริชัย วัฒนโยธิน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8239/2551>